

**ปัจจัยการปรับตัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
พยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์
สถาบันพระบรมราชชนก**

**ADAPTATION FACTORS RELATED TO GRADE OF FIRST YEAR BACHELOR OF
NURSING STUDENTS IN COLLEGE OF NURSING UNDER THE FACULTY OF
NURSING, PRABOROMARAJCHANOK INSTITUTE**

เนติยา แจ่มทิม¹, ปุรินทร์ ศรีศลักษณ์², ดารินทร์ พนาสันต์^{3*}

Netiya Jaemtim¹, Purin Srisasaluk², Darin Panasan^{3*}

^{1,2,3}วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

^{1,2,3}Boromarajonani College of Nursing, Suphanburi, Faculty of Nursing Praboromarajchanok Institute Ministry of Public Health, Thailand.

*Corresponding Author E-mail : darin@snc.ac.th

Received: September 04, 2023; Revised: October 16, 2023; Accepted: November 28, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัว และปัจจัยการปรับตัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก จำนวน 3,949 คน คำนวณได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 134 คน โดยใช้โปรแกรม G*power ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แบบสอบถามใช้แนวคิดการปรับตัวของ Roy แบบสอบถามภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วง 19-20 ปี สถานภาพโสด ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครอง มีการปรับตัวด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์ และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก โดยการปรับตัวด้านการเรียน และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ข้อเสนอแนะ สนับสนุนมุ่งเน้นและส่งเสริมด้านวิชาการ เพื่อให้ให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และจัดการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิทยาลัยให้เหมาะสม เพื่อให้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาตลอดหลักสูตร

คำสำคัญ : การปรับตัว, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

This research is a quantitative research. (quantitative research) aims to study adaptation and adaptation factors that correlate with academic achievement of the first year bachelor's degree nursing students in the college of nursing under the faculty of nursing Phraboromrajchanok Institute. Population used in this study first year bachelor of nursing student at the college of nursing under the faculty of nursing Phraboromrajchanok Institute, 3,949 people, the sample size is 134 people, using the G*power program with a confidence level of 95%. The questionnaire used the concept of adaptation of Roy, 1999, the overall questionnaire. The alpha coefficient = 0.89. The computer data was analyzed by percentage, mean, and standard deviation and the correlation coefficient (Correlation Analysis).

Results: Most of the students are female. Age in the range of 19-20 years old, single status, receiving support from parents. There is academic, social, emotional, and participation in college activities at a high level learning adjustment and participation in college activities was a statistically significant correlated factor with student achievement. (p-value<0.05).

Suggestion: Support, focus and promote academic so that students have better academic achievement and arrange appropriate participation in college activities in order to affect the academic achievement of students throughout the program.

Keywords: Adaptation; Achievement

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทำให้นักศึกษาต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เมื่อบุคคลไม่สามารถปรับตัวได้ จะส่งผลโดยตรงต่อสุขภาพจิตและการปรับตัว การที่บุคคลจะอยู่ในสังคมได้นั้นต้องเรียนรู้ในการปรับสภาพจิตใจ ทางกาย เพื่อส่งผลให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน

Williamson (1972) ผู้นำทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบนำทางมีความเชื่อว่า มนุษย์มีสติปัญญาและเหตุผลตลอดจนมีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองได้ แต่การที่จะพัฒนาอย่างเต็มที่นั้นต้องอาศัยความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะจากสังคมที่แวดล้อมเขาอยู่ การที่บุคคลมีการปะทะสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคมทำให้เขามองเห็นและรู้จักตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ความสามารถ ความสนใจ ค่านิยมและทัศนคติ ความต้องการและเป้าหมายที่เขาเล็งเห็น ขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้จากผู้อื่น ได้รับข้อมูลและประสบการณ์ทางสังคมด้านต่าง ๆ เช่น ค่านิยมในสังคม มาตรฐานและข้อจำกัดทางสังคม ปัญหาต่าง ๆ ในสังคม ตลอดจนวิธีการที่จะจัดการแก้ไขทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นบุคคลจะสามารถปรับตัวได้ถ้าเขามีความรู้ความเข้าใจตนเอง (Williamson, 1972 อ้างใน นันทิชา บุญละเอียด, 2554)

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 17-25 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนปลาย เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม การที่นักศึกษามาจากสถานที่แตกต่างกัน การปรับตัวของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วงปีแรกนั้นมักเกิดปัญหา เมื่อมีการเปลี่ยนมาจากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา วิธีการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม การใช้ชีวิตในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความเครียด และมีปัญหาในการปรับตัวได้ง่าย ต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก (Ohlsen, 1983) การที่นักศึกษา

ประสบความสำเร็จในการปรับตัวและการดำเนินชีวิตในวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่ช่วยพัฒนาตนเอง และเป็นตัวส่งเสริมความเชื่อมั่นในการเผชิญกับปัญหาในอนาคต แต่ถ้านักศึกษาประสบความสำเร็จในการปรับตัวทำให้เกิดความท้อถอย จนเกิดความเครียด ความวิตกกังวลในการเรียน การใช้ชีวิตในวิทยาลัย ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ การที่นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้จึงเป็นวิกฤติสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียน อาจทำให้ถึงขั้นพักการเรียนหรือลาออก

จากสภาพปัญหาดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์ และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นแนวทางในการป้องกัน แก้ไขปัญหาและการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีการปรับตัวที่ดี มีสุขภาพจิตที่ดี ตลอดจนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม เพื่อให้มีการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและสนับสนุนให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

จากสภาพความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย ดังที่ได้กล่าวข้างต้นเพื่อให้มีความชัดเจนในการตอบคำถาม ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

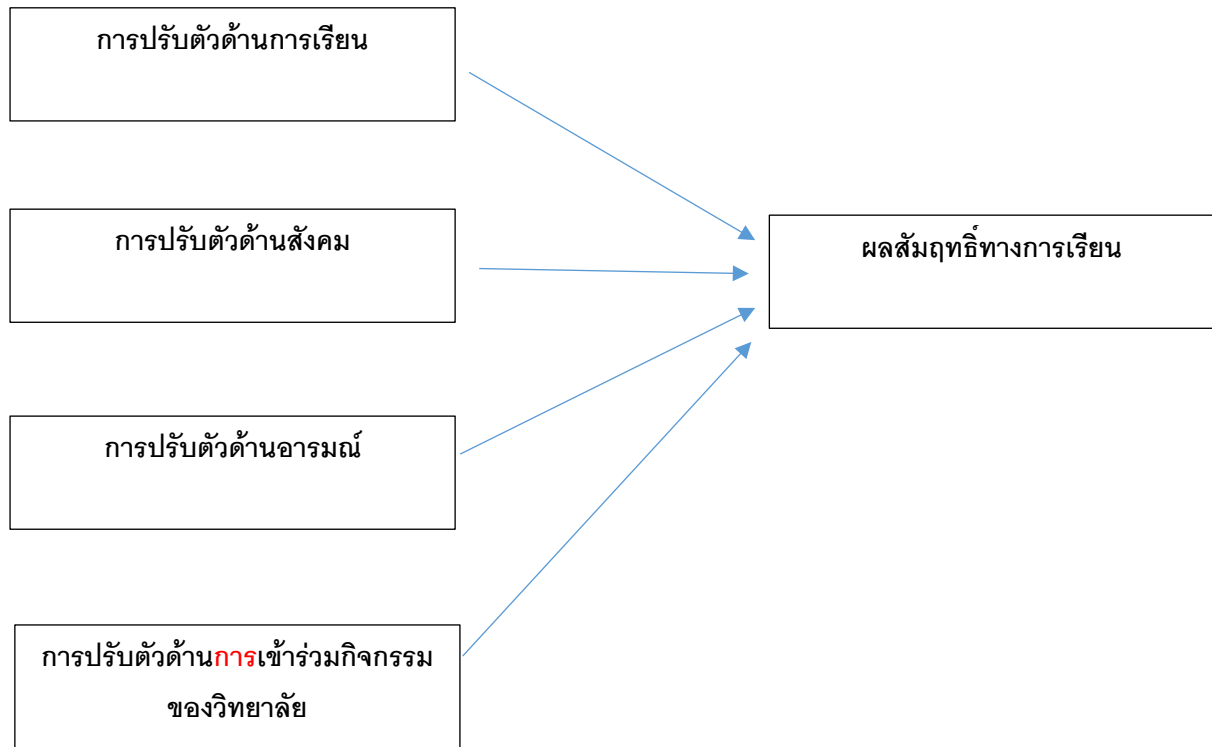
1. เพื่อศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการปรับตัวของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก มีระดับการปรับตัวทั้งหมดและการปรับตัวแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. การปรับตัวในแต่ละด้านเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยศึกษาจากหลักการทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ โดยผู้วิจัยได้ผสมผสานแนวคิดการปรับตัวของ Roy, C. & Andrews, H. A. (1999). มาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การปรับตัว หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาในการพยายามที่จะปฏิบัติตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ในวิทยาลัย เพื่อรักษาความสมดุลของชีวิตเป็นผลให้เกิดความสุขกายสบายใจ ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน และการใช้ชีวิตในวิทยาลัย แบ่งเป็น 4 ด้าน

1. **ด้านการเรียน** หมายถึง การที่นักศึกษามีความเข้าใจใส่ใจในการเรียน มีความขยัน มีสมาธิ ติดตามการเรียนได้ทันเวลา กล่าวอภิปรายและซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้กับอาจารย์ ทบทวนบทเรียน การเตรียมความพร้อมในการเรียน
2. **ด้านสังคม** หมายถึง การที่นักศึกษสามารถอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนได้อย่างมีความสุข มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อน เข้ากับเพื่อนได้ดี เคารพในสิทธิของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การให้ความช่วยเหลือเพื่อน การแสดงความห่วงใยซึ่งกันและกัน การแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการทำงาน
3. **ด้านอารมณ์** หมายถึง การที่นักศึกษสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม รู้จักควบคุมอารมณ์และความต้องการของตัวเอง มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนมองโลกในแง่ดี ยอมรับตนเองตามสภาพความเป็นจริง รู้จักข้อดีข้อบกพร่องของตนเอง มีการนับถือตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รู้จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา
4. **ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย** หมายถึง การที่นักศึกษสามารถตัดสินใจเลือกกิจกรรมที่สนใจเข้าร่วมตามข้อบังคับของวิทยาลัยได้อย่างเต็มใจ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การรู้จักการเป็นผู้ตามและผู้นำที่ดี การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เข้าใจและเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงความสามารถของนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ที่มีการศึกษากลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ศึกษาสภาพการณ์โดยไม่มี การทดลอง (the one shot, non experimental case study)

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนของการศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดทฤษฎี ใช้การวิเคราะห์เอกสาร (documentary)
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการให้แบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก จำนวน 3,949 คน คำนวณได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 134 คน โดยใช้โปรแกรม G*power ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Effect size = 0.3) ผู้วิจัยสุ่ม โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เกณฑ์นักศึกษาชั้นปีที่ 1 บุคคลทั้งชายหญิงที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ศึกษาที่สามารถ อ่านออก เขียนหนังสือได้

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria) ดังต่อไปนี้

- บุคคลทั้งชายหญิงที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1
- สามารถ อ่านออก เขียนหนังสือได้
- สามารถให้ข้อมูลได้และเต็มใจที่จะให้ข้อมูล

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria) ดังต่อไปนี้

- นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ไม่เต็มใจให้ข้อมูล
- นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ต้องการออกจากกรวิจัย

ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัยในสังกัด	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกทม	170	6
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง	200	7
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพิจิตร	120	4
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา	150	5
วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี	132	5
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสงขลา	130	4
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรคัประจักษ์ ๕	250	8
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์	190	6
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี	112	4
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสลบุรี	104	4
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี	150	5
วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม	136	5
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุดรดิษฐ์	135	5

วิทยาลัยในสังกัด	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี	140	5
วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี	148	5
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง	140	5
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์	192	6
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท	96	3
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา	100	3
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พระพุทธบาท	80	3
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครศรีธรรมราช	127	4
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี	193	7
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี	100	3
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่	160	5
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช	90	3
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ขอนแก่น	88	3
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นพรัตน์วัชร	96	3
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์	160	5
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา	80	3
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี แพร่	80	3
รวม	3949	134

ที่มา: สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข (2564)

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
2. แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน จำนวน 10 ข้อ
3. แบบสอบถามการปรับตัวด้านสังคม จำนวน 10 ข้อ
4. แบบสอบถามการปรับตัวด้านอารมณ์ จำนวน 10 ข้อ
5. แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 10 ข้อ

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย (GPA) และแหล่งเงินทุนทางการศึกษา
2. แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน จำนวน 10 ข้อ
3. แบบสอบถามการปรับตัวด้านสังคม จำนวน 10 ข้อ
4. แบบสอบถามการปรับตัวด้านอารมณ์ จำนวน 10 ข้อ
5. แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 10 ข้อ

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้การวัดแบบ Likert-Type ตามระดับความคิดเห็นหรือการปฏิบัติ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วย/ปฏิบัติตรงกับข้อความนั้นมาก
- 2 หมายถึง ท่านเห็นด้วย/ปฏิบัติตรงกับข้อความนั้นปานกลาง
- 1 หมายถึง ท่านเห็นด้วย/ปฏิบัติตรงกับข้อความนั้นน้อย

การแปลผล ใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับคะแนนของเบสท์ (Best, 1977) ดังนี้

ระดับน้อย	ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.66
ระดับปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.67 – 2.33
ระดับมาก	ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.00

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสร้างเครื่องมือ
 - 1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษา
 - 1.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา
 - 1.3 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา
2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และค่าความเชื่อมั่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน คือ อาจารย์ด้านการพยาบาล และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องด้านโครงสร้างเนื้อหา และภาษาที่ใช้ พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรด้วยการคำนวณค่า IOC (index of item objective congruence) ค่า IOC เท่ากับ 0.6 - 1 แล้วนำข้อคำถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้

2.2 การหาค่าความเที่ยง

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือแล้วหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) สำหรับการวิจัยในครั้งนี้คำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งได้ผลการคำนวณแบบสอบถามภาพรวม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.89

1. แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .84
2. แบบสอบถามการปรับตัวด้านสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .80
3. แบบสอบถามการปรับตัวด้านอารมณ์ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .75
4. แบบสอบถามการปรับตัวด้านเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .75

ใบพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษานำโครงการวิจัยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรม ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี เลขที่ EC 020/2564 และผู้ศึกษาแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่างชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการศึกษา ให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินใจและชี้แจงให้ทราบว่า หากเข้าร่วมการศึกษาแล้วสามารถออกจากการศึกษาได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง หากมีข้อสงสัยสามารถถามได้ตลอดเวลา ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง นำมาใช้เฉพาะการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น การเก็บข้อมูลเป็นความลับ การเสนอข้อมูลทำในภาพรวม และนำไปใช้ประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น ขั้นตอนและวิธีการในการศึกษาค้นคว้านี้ไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับกลุ่มตัวอย่าง และคำนึงถึงกลุ่มตัวอย่างโดยจะไม่รบกวนเวลาพักผ่อนของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีเข้าร่วมการศึกษา จึงจะดำเนินการรวบรวมข้อมูลต่อไป

ผลการวิจัย

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 95.55 เพศชาย ร้อยละ 4.45 อายุ 19 ปี ร้อยละ 50.00 รองลงมาอายุ 20 ปี ร้อยละ 44.78 สถานภาพโสด ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครอง มีเกรดต่ำสุด เท่ากับ 2.25 สูงสุดเท่ากับ 3.71 ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.32 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (n=134)

	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	6	4.45
หญิง	128	95.55
อายุ		
18 ปี	7	5.22
19 ปี	67	50.00
20 ปี	60	44.78
สถานภาพ		
โสด	134	100.00
แหล่งเงินทุน		
ผู้ปกครอง	134	100.00
เกรดชั้นปีที่ 1	ต่ำสุด = 2.25 สูงสุด = 3.71 M=3.06 SD=0.32	

การปรับตัวด้านการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .30 การปรับตัวด้านการเรียน เรื่องการเข้าเรียนตามกำหนดเวลา และการทำงานที่อาจารย์มอบหมายได้เสร็จตามกำหนดเวลา ค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .33 รองลงมาคือ เรื่องการทบทวนบทเรียนก่อนการสอบทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .51 เรื่องการสรุปใจความสำคัญและบันทึกย่อในเรื่องที่เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .63 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การปรับตัวด้านการเรียน (n=134)

การปรับตัวด้านการเรียน	M	SD	การแปลผล
1. ท่านเข้าเรียนตามกำหนดเวลา	2.87	.33	มาก
2. ท่านทำงานที่อาจารย์มอบหมายได้เสร็จตามกำหนดเวลา	2.87	.33	มาก
3. ท่านมีตำราและอุปกรณ์การเรียนพร้อมทุกครั้ง	2.57	.53	มาก
4. ท่านมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน	2.61	.50	มาก
5. เมื่อท่านเกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับบทเรียน ท่านจะซักถามอาจารย์เสมอเมื่อมีโอกาส	2.22	.57	ปานกลาง
6. ท่านมีความพอใจในสาขาที่เรียนและมีความมุ่งมั่นจะเรียนให้สำเร็จ	2.57	.55	มาก
7. ท่านมีสมาธิในการเรียนเสมอ	2.19	.48	ปานกลาง
8. ท่านสรุปใจความสำคัญและบันทึกย่อในเรื่องที่เรียน	2.11	.63	ปานกลาง
9. ท่านจะค้นคว้าเนื้อหาที่เรียนเพิ่มเติมจากแหล่งต่าง ๆ	2.30	.55	ปานกลาง
10. ท่านทบทวนบทเรียนก่อนการสอบทุกครั้ง	2.63	.51	มาก
รวม	2.50	.30	มาก

การปรับตัวด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .30 การปรับตัวด้านสังคม เรื่องรู้สึกยินดีที่ได้รู้จักเพื่อนใหม่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .35 รองลงมาคือ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .36 เรื่อง มีความมั่นใจเมื่อต้องเป็นผู้นำกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 2.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .57 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การปรับตัวด้านสังคม (n=134)

การปรับตัวด้านสังคม	M	SD	การแปลผล
1. ท่านปฏิบัติตามระเบียบของสถาบันอย่างเคร่งครัด	2.63	.50	มาก
2. ท่านมักแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนเมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานกลุ่ม	2.67	.47	มาก
3. ท่านเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน	2.80	.40	มาก
4. ท่านมีความมั่นใจเมื่อต้องเป็นผู้นำกลุ่ม	2.38	.57	มาก
5. ท่านรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	2.84	.36	มาก
6. ท่านรู้สึกยินดีที่ได้รู้จักเพื่อนใหม่	2.87	.35	มาก
7. ท่านมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	2.79	.44	มาก
8. ท่านสนุกสนานว่าเจอเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ	2.71	.46	มาก
9. ท่านให้กำลังใจและความช่วยเหลืออย่างเต็มใจเมื่อเพื่อนมีปัญหา	2.52	.59	มาก
10. ท่านรู้สึกอยากอยู่กับเพื่อน ๆ มากกว่าอยู่คนเดียว	2.52	.60	มาก
รวม	2.70	.32	มาก

การปรับตัวด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .35 การปรับตัวด้านอารมณ์เมื่อกระทำคามผิดท่านจะกล่าวคำ “ขอโทษ” ทันที มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .40 รองลงมาคือ เมื่อถูกอาจารย์ตักเตือนท่านจะยอมรับฟังโดยดี ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .40 เมื่อมีปัญหา มักจะปรึกษาผู้อื่นไม่เก็บไว้คนเดียว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .59 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การปรับตัวด้านอารมณ์ (n=134)

	M	SD	การแปลผล
1.เมื่อท่านถูกขัดใจ ท่านสามารถควบคุมอารมณ์ได้ไม่แสดงอาการหงุดหงิดออกมา	2.47	.60	มาก
2.เมื่อท่านถูกอาจารย์ตักเตือนท่านจะยอมรับฟังโดยดี	2.80	.40	มาก
3.เมื่อท่านกระทำคามผิดท่านจะกล่าวคำ “ขอโทษ” ทันที	2.84	.40	มาก
4.ท่านมีความอดทนในการรอคอย	2.57	.54	มาก
5.ท่านเป็นคนมองโลกในแง่ดี	2.50	.54	มาก
6.ท่านจะไม่เปรียบเทียบตนเองกับเพื่อน	2.45	.59	มาก
7.ท่านมักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอยู่เสมอ	2.61	.49	มาก
8.ท่านไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ	2.57	.53	มาก
9.ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเอง	2.64	.50	มาก
10.เมื่อท่านมีปัญหา มักจะปรึกษาผู้อื่นไม่เก็บไว้คนเดียว	2.32	.59	ปานกลาง
รวม	2.57	.35	มาก

การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .42 การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมเรื่อง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมของทางวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .49 รองลงมาคือ กิจกรรมเป็นการสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับท่าน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .50 พอใจเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .53 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรม (n=134)

	M	SD	การแปลผล
1.ท่านคิดว่ากิจกรรมเป็นการสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับท่าน	2.63	.50	มาก
2.กิจกรรมทำให้ท่านได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ เพิ่มขึ้น	2.63	.48	มาก
3.ท่านพอใจเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	2.31	.53	ปานกลาง
4.ท่านเต็มใจให้ความร่วมมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย	2.56	.55	มาก
5.ท่านเข้าร่วมกิจกรรมเพราะเข้าใจและเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม	2.52	.58	มาก
6.ท่านคิดว่ากิจกรรมทำให้ท่านใช้ชีวิตในสังคมได้ง่ายขึ้น	2.60	.49	มาก
7.ท่านรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการเข้าร่วมกิจกรรม	2.43	.58	มาก

	M	SD	การแปลผล
8. ท่านใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมของทางวิทยาลัย	2.66	.49	มาก
9. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	2.51	.57	มาก
10. ท่านคิดว่ากิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีประโยชน์ต่อนักศึกษาทุกคน	2.51	.57	มาก
รวม	2.53	.42	มาก

ความสัมพันธ์การปรับตัวด้านการเรียนกับการปรับตัวด้านสังคม มีความสัมพันธ์เชิงบวกมากที่สุด ที่ .758 รองลงมาคือการปรับตัวด้านการเรียนกับการปรับตัวด้านอารมณ์ ที่ .710 ความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือ การปรับตัวด้านการเรียนกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย ที่ .611 การปรับตัวด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p\text{-value} < .01$ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์การปรับตัวด้านการเรียน สังคม อารมณ์และการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย ($n=110$)

ตัวแปร	1	2	3	4
1. ด้านการเรียน	1			
2. ด้านสังคม	.758	1		
3. ด้านอารมณ์	.710	.673	1	
4. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย	.611	.705	.619	1

** $p\text{-value} < .01$

ในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน พบว่า การปรับตัวด้านการเรียนและการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนเป็น $r = 0.24$ และ $r = 0.12$ ตามลำดับคือ การปรับตัวด้านการเรียน และการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ส่วนการปรับตัวด้านสังคมและด้านอารมณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ปัจจัยการปรับตัวของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การปรับตัว	สหสัมพันธ์บางส่วนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
	r	P-value
ด้านการเรียน	0.24*	.00
ด้านสังคม	0.11	0.80
ด้านอารมณ์	0.08	0.97
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย	0.12*	0.02

* $p\text{-value} < 0.05$

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก

สมมุติฐานที่ 1. นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก มีระดับการปรับตัวทั้งหมดและการปรับตัวแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาพบว่า การปรับตัวด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์ และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของนันทิชา บุญละเอียด (2564) ได้ศึกษา การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีระดับการปรับตัวในแต่ละด้านและการปรับตัวทั้งหมดอยู่ในระดับมาก และธัญมาศ เล้าสกุล (2561) ได้ศึกษา การปรับตัวทางสังคมอย่างเหมาะสมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปกร พระราชวังสนามจันทร์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการปรับตัวทางสังคมอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

วัตถุประสงค์ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยการปรับตัวของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก

สมมุติฐานที่ 2. การปรับตัวในแต่ละด้านเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

จากการศึกษา พบว่าการปรับตัวด้านการเรียน และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของนันทิชา บุญละเอียด (2564) ได้ศึกษา การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ปัจจัยการปรับตัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คือการปรับตัวด้านการเรียนและการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต และจุฑาภรณ์ ยอดเสนีย์ (2563) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2563 พบว่า ปัจจัยการปรับตัวของนักศึกษาในด้านการเรียนเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาได้แก่ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และจากการศึกษาของสุรียัน อ้นทองทิ, ฎีกิฉเล้าจิรัตน์กุล, ศศิวิมล พจนไพณีพงษ์ และชลิตตาภรณ์ ดวงดี (2560) ได้ศึกษา การปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาภายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า นักศึกษามีการปรับตัวด้านการเรียนจากระบบการเรียนในโรงเรียนมาสู่ระบบการเรียนในมหาวิทยาลัย เช่น วิธีการสอน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อค้นพบ การปรับตัวด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก และการปรับตัวด้านการเรียนและการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ด้านนโยบาย สนับสนุนมุ่งเน้นและส่งเสริมด้านวิชาการ เพื่อให้ให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และจัดการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิทยาลัยให้เหมาะสม

การศึกษา ควรมีการจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมด้านการเรียน และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย เพื่อให้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาตลอดหลักสูตร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านสังคมและอารมณ์ต่อไป เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมได้ถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

- นันทิชา บุญละเอียด. (2564). การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสถิติ ภาคศึกษาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุฑาภรณ์ ยอดเสนีย์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2563. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ธเนศ แม้นอินทร์. (2564). การปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีจอร์เจีย. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต. 16(2), 75-91.
- สุรียัน อ้นทองพิม ภูกิจ เล้าจรรย์กุล ศศิวิมล พจนพานิชพงศ์ และชลิตตภรณ์ ดวงดีบ. (2560). การปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 23(1), 18-25.
- ธัญมาศ เล้าสกุล. (2561). การปรับตัวทางสังคมอย่างเหมาะสมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Best, John W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Roy, C. & Andrews, H. A. (1999). *The Roy Adaptation Model: The Definitive Statement*. (2nd ed). Stamford, CT: Appleton & Lange.